

Ibrani

1 ¹ πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω ² ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και εποιησεν τους αιωνας ³ ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεως αυτου καθαρισμον των αμαρτιων ποιησαμενος εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις ⁴ τοσοιτω κρειπτων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα ⁵ τινη γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον ⁶ οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου ⁷ και προς μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα ⁸ προς δε τον υιον ο θρονος

σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος και η ραβδος της ευθυτητος ραβδος της βασιλειας σου ⁹ ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας αδικιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου ¹⁰ και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι ¹¹ αυτοι απολουνται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται ¹² και ωσει περιβολαιον αλλαξεις αυτους και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν ¹³ προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ¹⁴ ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν

2 ¹ δια τουτο δει περισσοτερωσ προσεχειν ημασ τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρυωμεν ² ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεις λογος εγενετο βεβαιος και πασα παραβασις και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν ³ πως ημεις εκφευξομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριασ ητισ αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημασ εβεβαιωθη

⁴ συνεπιμαρτυρουντος του θεου σημειοις τε και τερασιν και ποικιλαις δυναμεσιν και πνευματος αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν ⁵ ου γαρ αγγελιοις υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ης λαλουμεν ⁶ διεμαρτυρατο δε που τις λεγων τι εστιν ανθρωπος οτι μιμνησκη αυτου η υιος ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον ⁷ ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελους δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον ⁸ παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου εν τω γαρ υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα ⁹ τον δε βραχυ τι παρ αγγελους ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπως χαριτι θεου υπερ παντος γευσηται θανατου ¹⁰ επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριας αυτων δια παθηματων τελειωσαι ¹¹ ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν ¹² λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε ¹³ και

παλιν εγω εσομαι πεποιθως επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος ¹⁴ επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν αιματος και σαρκος και αυτος παραπλησιως μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον ¹⁵ και απαλλαξη τουτους οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλιας ¹⁶ ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται ¹⁷ οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς τον θεον εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτιας του λαου ¹⁸ εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι

3 ¹ οθεν αδελφοι αγιοι κλησεως επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιας ημων ιησουν ² πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και μωυσης εν ολω τω οικω αυτου ³ πλειονος γαρ ουτος δοξης παρα μωυσην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασας αυτον ⁴ πας γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος ο δε παντα κατασκευασας θεος

⁵ και μωυσης μεν πιστος εν ολω τω οικω αυτου ως θεραπων εις μαρτυριον των λαληθησομενων ⁶ χριστος δε ως υιος επι τον οικον αυτου ου οικος εσμεν ημεις εαν την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδος μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν ⁷ διο καθως λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε ⁸ μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω ⁹ ου επειρασαν οι πατερες υμων εν δοκιμασια και ειδον τα εργα μου τεσσερακοντα ετη ¹⁰ διο προσωχθισα τη γενεα ταυτη και ειπον αι πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου ¹¹ ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου ¹² βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστίας εν τω αποστηναι απο θεου ζωντος ¹³ αλλα παρακαλειτε εαυτους καθ εκαστην ημεραν αχρις ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη τις εξ υμων απατη της αμαρτίας ¹⁴ μετοχοι γαρ του χριστου γεγοναμεν εανπερ την αρχην της υποστασεως μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν ¹⁵ εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε

μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων
ως εν τω παραπικρασμω ¹⁶τινες γαρ
ακουσαντες παρεπικραναν αλλ ου παντες
οι εξελθοντες εξ αιγυπτου δια μωυσεως
¹⁷τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα
ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα
επεσεν εν τη ερημω ¹⁸τισιν δε ωμοσεν μη
εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου
ει μη τοις απειθησασιν ¹⁹και βλεπομεν
οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιαν

4 ¹φοβηθωμεν ουν μηποτε
καταλειπομενης επαγγελιας
εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου
δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι ²και γαρ
εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι
αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοης
εκεινους μη συνκεκερασμενος τη πιστει
τοις ακουσασιν ³εισερχομεθα γαρ εις
την καταπαυσιν οι πιστευσαντες καθως
ειρηκεν ως ωμοσα εν τη οργη μου ει
εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου
καιτοι των εργαων απο καταβολης κοσμου
γενηθεντων ⁴ειρηκεν γαρ που περι της
εβδομης ουτως και κατεπαυσεν ο θεος
εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των
εργων αυτου ⁵και εν τουτω παλιν ει
εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου
⁶επει ουν απολειπεται τινας εισελθειν εις

αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντες
ουκ εισηλθον δι απειθειαν ⁷ παλιν τινα
οριζει ημεραν σημερον εν δαυειδ λεγων
μετα τοσουτον χρονον καθως προειρηται
σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε
μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ⁸ ει
γαρ αυτους ιησους κατεπαυσεν ουκ αν
περι αλλης ελαλει μετα ταυτα ημερας
⁹ αρα απολειπεται σαββατισμος τω λαω
του θεου ¹⁰ ο γαρ εισελθων εις την
καταπαυσιν αυτου και αυτος κατεπαυσεν
απο των εργαων αυτου ωσπερ απο
των ιδιων ο θεος ¹¹ σπουδασωμεν ουν
εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν ινα
μη εν τω αυτω τις υποδειγματι πεση της
απειθειας ¹² ζων γαρ ο λογος του θεου
και ενεργης και τομωτερος υπερ πασαν
μαχαιραν διστομον και διικνουμενος αχρι
μερισμου ψυχης και πνευματος αρμων τε
και μυελων και κριτικος ενθυμησεων και
εννοιων καρδιας ¹³ και ουκ εστιν κτισις
αφανης ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα
και τετραχηλισμενα τοις οφθαλμοις
αυτου προς ον ημιν ο λογος ¹⁴ εχοντες
ουν αρχιερα μεγαν διεληλυθοτα τους
ουρανους ιησουν τον υιον του θεου
κρατωμεν της ομολογιας ¹⁵ ου γαρ εχομεν
αρχιερα μη δυναμενον συνπαθησαι ταις

ασθενειαις ημων πεπειρασμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρις αμαρτιας ¹⁶ προσερχωμεθα ουν μετα παρρησιας τω θρονω της χαριτος ινα λαβωμεν ελεος και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν

5 ¹ πας γαρ αρχιερευς εξ ανθρωπων λαμβανομενος υπερ ανθρωπων καθισταται τα προς τον θεον ινα προσφερη δωρα τε και θυσιας υπερ αμαρτιων ² μετριοπαθειν δυναμενος τοις αγνοουσιν και πλανωμενοις επει και αυτος περικειται ασθενειαν ³ και δι αυτην οφειλει καθως περι του λαου ουτως και περι εαυτου προσφερειν περι αμαρτιων ⁴ και ουχ εαυτω τις λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενος υπο του θεου καθωσπερ και ααρων ⁵ ουτως και ο χριστος ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερα αλλ ο λαλησας προς αυτον υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε ⁶ καθως και εν ετερω λεγει συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ ⁷ ος εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου δεησεις τε και ικετηριας προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και εισακουσθεις απο της ευλαβειας ⁸ καιπερ ων υιος εμαθεν αφ ων επαθεν

την υπακοην ⁹ και τελειωθεις εγενετο πασιν τοις υπακουουσιν αυτω αιτιος σωτηριας αιωνιου ¹⁰ προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευς κατα την ταξιν μελχισεδεκ ¹¹ περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταις ακοαις ¹² και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της αρχης των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντες γαλακτος ου στερεας τροφης ¹³ πας γαρ ο μετεχων γαλακτος απειρος λογου δικαιοσυνης νηπιος γαρ εστιν ¹⁴ τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου

6 ¹ διο αφεντες τον της αρχης του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργαων και πιστεως επι θεον ² βαπτισμων διδαχης επιθεσεως τε χειρων αναστασεως τε νεκρων και κριματος αιωνιου ³ και τουτο ποιησομεν εανπερ επιτρεπη ο θεος ⁴ αδυνατον γαρ τους απαξ φωτισθεντας γευσαμενους τε της δωρεας

της επουρανιου και μετοχους γενηθεντας
πνευματος αγιου ⁵ και καλον γευσαμενους
θεου ρημα δυναμεις τε μελλοντος αιωνος
⁶ και παραπεσοντας παλιν ανακαινιζειν εις
μετανοιαν ανασταυρουντας εαυτοις τον
υιον του θεου και παραδειγματιζοντας
⁷ γη γαρ η πiousa τον επ αυτης
ερχομενον πολλακις υετον και τικτουςα
βοτανην ευθετον εκεινοις δι ους και
γεωργειται μεταλαμβάνει ευλογιας απο
του θεου ⁸ εκφερουσα δε ακανθας και
τριβολους αδοκιμος και καταρας εγγυς
ης το τελος εις καυσιν ⁹ πεπεισμεθα
δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα
και εχομενα σωτηριας ει και ουτως
λαλουμεν ¹⁰ ου γαρ αδικος ο θεος
επιλαθεσθαι του εργου υμων και της
αγαπης ης ενεδειξασθε εις το ονομα
αυτου διακονησαντες τοις αγιοις και
διακονουντες ¹¹ επιθυμουμεν δε εκαστον
υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην
προς την πληροφοριαν της ελπιδος αχρι
τελους ¹² ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται
δε των δια πιστεως και μακροθυμιας
κληρονομουντων τας επαγγελιας ¹³ τω
γαρ αβρααμ επαγγειλαμενος ο θεος
επει κατ ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι
ωμοσεν καθ εαυτου ¹⁴ λεγων ει μην

ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων
πληθυνω σε ¹⁵ και ουτως μακροθυμησας
επετυχεν της επαγγελιας ¹⁶ ανθρωποι γαρ
κατα του μειζονος ομνυουσιν και πασης
αυτοις αντιλογιας περας εις βεβαιωσιν ο
ορκος ¹⁷ εν ω περισσοτερον βουλομενος
ο θεος επιδειξαι τοις κληρονομοις της
επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης
αυτου εμεσιτευσεν ορκω ¹⁸ ινα δια δυο
πραγματων αμεταθετων εν οις αδυνατον
ψευσασθαι τον θεον ισχυραν παρακλησιν
εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της
προκειμενης ελπιδος ¹⁹ ην ως αγκυραν
εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν
και εισερχομενην εις το εσωτερον του
καταπετασματος ²⁰ οπου προδρομος υπερ
ημων εισηλθεν ιησους κατα την ταξιν
μελχισεδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον
αιωνα

7 ¹ ουτος γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευς
σαλημ ιερευς του θεου του υψιστου
ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι
απο της κοπης των βασιλεων και
ευλογησας αυτον ² ω και δεκατην απο
παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν
ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης
επειτα δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν
βασιλευς ειρηνης ³ απατωρ αμητωρ

αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων
μητε ζωης τελος εχων αφωμοιωμενος
δε τω υιω του θεου μενει ιερευς εις
το διηνεκες ⁴ θεωρειτε δε πηλικος
ουτος ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν
εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης
⁵ και οι μεν εκ των υιων λευει την
ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν
αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον
τουτ εστιν τους αδελφους αυτων καιπερ
εξεληλυθοτας εκ της οσφυος αβρααμ
⁶ ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων
δεδεκατωκεν αβρααμ και τον εχοντα
τας επαγγελιας ευλογηκεν ⁷ χωρις δε
πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του
κρειπτονος ευλογειται ⁸ και ωδε μεν
δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι
λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι
ζη ⁹ και ως επος ειπειν δι αβρααμ και
λευεις ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται
¹⁰ ετι γαρ εν τη οσφui του πατρος ην
οτε συνηνητησεν αυτω μελχισεδεκ ¹¹ ει
μεν ουν τελειωσις δια της λευειτικης
ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επ αυτης
νενομοθετηται τις ετι χρεια κατα την
ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερεα
και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι
¹² μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ

αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται
¹³ εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας
μετεσχηκεν αφ ης ουδεις προσεσχηκεν
τω θυσιαστηριω ¹⁴ προδηλον γαρ οτι εξ
ιουδα ανατεταλκεν ο κυριος ημων εις
ην φυλην περι ιερεων ουδεν μωυσης
ελαλησεν ¹⁵ και περισσοτερον ετι
καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα
μελχισεδεκ ανισταται ιερευς ετερος ¹⁶ ος
ου κατα νομον εντολης σαρκινης γεγονεν
αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου
¹⁷ μαρτυρεται γαρ οτι συ ιερευς εις
τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ
¹⁸ αθετησις μεν γαρ γινεται προαγουσης
εντολης δια το αυτης ασθενες και
ανωφελες ¹⁹ ουδεν γαρ ετελειωσεν ο
νομος επεισαγωγή δε κρειπτονος ελπιδος
δι ης εγγιζομεν τω θεω ²⁰ και καθ οσον
ου χωρις ορκωμοσιας οι μεν γαρ χωρις
ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες ²¹ ο
δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος
προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου
μεταμεληθησεται συ ιερευς εις τον
αιωνα ²² κατα τοσουτο και κρειπτονος
διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους ²³ και
οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις
δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν
²⁴ ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα

απαραβατον εχει την ιερωσυνην ²⁵ οθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων ²⁶ τοιουτος γαρ ημιν και επρεπεν αρχιερευς οσιος ακακος αμιαντος κεχωρισμενος απο των αμαρτωλων και υψηλοτερος των ουρανων γενομενος ²⁷ ος ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεις προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιας αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφραξ εαυτον προενεγκας ²⁸ ο νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθενειαν ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον

8 ¹ κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις τοιουτον εχομεν αρχιερα ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνης εν τοις ουρανοις ² των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην επηξεν ο κυριος ουκ ανθρωπος ³ πας γαρ αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη ⁴ ει μεν ουν ην επι γης ουδ αν ην ιερευς οντων των προσφεροντων κατα νομον

τα δωρα ⁵ οιτινες υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθως κεχρηματισται μωυσης μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεις παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει ⁶ νυνι δε διαφορωτερας τετυχεν λειτουργιας οσω και κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειττοσιν επαγγελιαις νενομοθετηται ⁷ ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπος ουκ αν δευτερας εζητειτο τοπος ⁸ μεμφομενος γαρ αυτους λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην ⁹ ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριος ¹⁰ οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων επιγραψω αυτους και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον ¹¹ και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον

αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου εως μεγαλου αυτων ¹² οτι ιλεως εσομαι ταις αδικιαις αυτων και των αμαρτιων αυτων ου μη μνησθω ετι ¹³ εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυς αφανισμου

9 ¹ ειχεν μεν ουν και η πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον ² σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων ητις λεγεται αγια ³ μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων ⁴ χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης ⁵ υπερανω δε αυτης χερουβειν δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μερος ⁶ τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην διαπαντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες ⁷ εις δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς ου χωρις αιματος

ο προσφερεν υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματων ⁸ τουτο δηλουντος του πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ετι της πρωτης σκηνης εκουσης στασιν ⁹ ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ην δωρα τε και θυσαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα ¹⁰ μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις δικαιωματα σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα ¹¹ χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των μελλοντων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτης της κτισεως ¹² ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφραπαξ εις τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος ¹³ ει γαρ το αιμα τραγων και ταυρων και σποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωμενους αγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα ¹⁴ ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαρει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι ¹⁵ και δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης

εστιν οπως θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας ¹⁶ οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου ¹⁷ διαθηκη γαρ επι νεκροις βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος ¹⁸ οθεν ουδ η πρωτη χωρις αιματος ενκεκαινισται ¹⁹ λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα νομον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και των τραγων μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον εραντισεν ²⁰ λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ης ενετειλατο προς υμας ο θεος ²¹ και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως εραντισεν ²² και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρις αιματεκχυσιας ου γινεται αφεσις ²³ αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειπτοσιν θυσιαις παρα ταυτας ²⁴ ου γαρ εις χειροποιητα εισηλθεν αγια χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων ²⁵ ουδ

ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω ²⁶ επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου νυνη δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται ²⁷ και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισις ²⁸ ουτως και ο χριστος απαξ προσενεχθεις εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιας εκ δευτερου χωρις αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις σωτηριαν

10 ¹σκιαν γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματος κατ ενιαυτον ταις αυταις θυσιαις αις προσφερουσιν εις το διηνεκες ουδεποτε δυναται τους προσερχομενους τελειωσαι ² επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων τους λατρευοντας απαξ κεκαθαρισμενους ³ αλλ εν αυταις αναμνησις αμαρτιων κατ ενιαυτον ⁴ αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιας ⁵ διο εισερχομενος εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησας σωμα δε κατηρτισω μοι ⁶ ολοκαυτωματα

και περι αμαρτιας ουκ ηυδοκησας
7 τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι
βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι
ο θεος το θελημα σου 8 ανωτερον
λεγων οτι θυσιας και προσφορας και
ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ
ηθελησας ουδε ηυδοκησας αιτινες κατα
νομον προσφερονται 9 τοτε ειρηκεν
ιδου ηκω του ποιησαι το θελημα σου
αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση
10 εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν δια
της προσφορας του σωματος ιησου
χριστου εφραπαξ 11 και πας μεν ιερευς
εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και
τας αυτας πολλακις προσφερων θυσιας
αιτινες ουδεποτε δυνανται περιελειν
αμαρτιας 12 ουτος δε μιαν υπερ αμαρτιων
προσενεγκας θυσιαν εις το διηνεκες
εκαθισεν εν δεξια του θεου 13 το λοιπον
εκδεχομενος εως τεθωσιν οι εχθροι
αυτου υποποδιον των ποδων αυτου
14 μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το
διηνεκες τους αγιαζομενους 15 μαρτυρει
δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα
γαρ το ειρηκεναι 16 αυτη η διαθηκη ην
διαθησομαι προς αυτους μετα τας ημερας
εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου
επι καρδιας αυτων και επι την διανοιαν

αυτων επιγραφω αυτους ¹⁷ και των
αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων
ου μη μνησθησομαι ετι ¹⁸ οπου δε αφεις
τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιας
¹⁹ εχοντες ουν αδελφοι παρρησιαν εις την
εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου
²⁰ ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον
και ζωσαν δια του καταπετασματος τουτ
εστιν της σαρκος αυτου ²¹ και ιερα μεγαν
επι τον οικον του θεου ²² προσερχωμεθα
μετα αληθινης καρδιας εν πληροφορια
πιστεως ρεραντισμενοι τας καρδιας απο
συνειδησεως πονηρας ²³ και λελουσμενοι
το σωμα υδατι καθαρω κατεχωμεν την
ομολογίαν της ελπιδος ακλινη πιστος
γαρ ο επαγγειλαμενος ²⁴ και κατανωμεν
αλληλους εις παροξυσμον αγαπης και
καλων εργαων ²⁵ μη εγκαταλειποντες
την επισυναγωγην εαυτων καθως εθος
τισιν αλλα παρακαλουντες και τοσουτω
μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσιν την
ημεραν ²⁶ εκουσιως γαρ αμαρτανοντων
ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν
της αληθειας ουκετι περι αμαρτιων
απολειπεται θυσια ²⁷ φοβερα δε τις
εκδοχη κρισεως και πυρος ζηλος
εσθιειν μελλοντος τους υπεναντιους
²⁸ αθετησας τις νομον μωυσεως χωρις

οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει ²⁹ ποσω δοκειτε χειρονος αξιωθησεται τιμωριας ο τον υιον του θεου καταπατησας και το αιμα της διαθηκης κοινον ηγησαμενος εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτος ενυβρισας ³⁰ οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω και παλιν κρινει κυριος τον λαον αυτου ³¹ φοβερον το εμπεισιν εις χειρας θεου ζωντος ³² αναμιμνησκεσθε δε τας προτερον ημερας εν αις φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων ³³ τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτως αναστρεφομενων γενηθεντες ³⁴ και γαρ τοις δεσμοις συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρας προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εαυτους κρεισσονα υπαρξιν και μενουσαν ³⁵ μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητις εχει μεγαλην μισθαποδοσιαν ³⁶ υπομονης γαρ εχετε χρειαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντες κομισησθε την επαγγελιαν ³⁷ ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει και ου χρονισει ³⁸ ο δε δικαιος μου εκ πιστεως ζησεται και εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω ³⁹ ημεις δε ουκ εσμεν

υποστολης εις απωλειαν αλλα πιστεως εις περιποιησιν ψυχης

11 ¹ εστιν δε πιστις ελπιζομενων υποστασις πραγματων ελεγχος ου βλεπομενων ² εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι ³ πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τους αιωνας ρηματι θεου εις το μη εκ φαινομενων το βλεπομενον γεγονεναι ⁴ πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ης εμαρτυρηθη ειναι δικαιος μαρτυρουντος επι τοις δωροις αυτου του θεου και δι αυτης αποθανων ετι λαλει ⁵ πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ηυρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεος προ γαρ της μεταθεσεως μεμαρτυρηται ευαρεστηκεναι τω θεω ⁶ χωρις δε πιστεως αδυνατον ευαρεστησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον θεω οτι εστιν και τοις εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτης γινεται ⁷ πιστει χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεις κατεσκευασεν κιβωτον εις σωτηριαν του οικου αυτου δι ης κατεκρινεν τον κοσμον και της κατα πιστιν δικαιοσυνης εγενετο κληρονομος ⁸ πιστει καλουμενος αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις τοπον ον ημελλεν

λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν καὶ ἐξηλθεν
μη ἐπιστάμενος ποῦ ἐρχεται ⁹ πιστεῖ
παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς
ἀλλοτρίαν ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συνκληρονομῶν
τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς ¹⁰ ἐξεδέχετο
γὰρ τὴν τοῦ θεμελίου ἐχούσαν πολὴν
ἡς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεὸς
¹¹ πιστεῖ καὶ αὐτὴ σάρρα δύναμιν εἰς
καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ
καίρον ἡλικίας ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο
τὸν ἐπαγγειλαμένον ¹² διὸ καὶ ἀφ' ἐνός
ἐγεννηθῆσαν καὶ ταῦτα νενεκρωμένου
καθὼς τὰ ἀστρά τοῦ οὐρανοῦ τῶ
πληθει καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ
χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναριθμητὸς
¹³ κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες
μη κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας ἀλλὰ
πορώθην αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι
καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ
παρεπίδημοι εἰσὶν ἐπὶ τῆς γῆς ¹⁴ οἱ γὰρ
τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι
πατρίδα ἐπιζητοῦσιν ¹⁵ καὶ εἰ μὲν ἐκείνης
μνημονεύουσιν ἀφ' ἧς ἐξεβῆσαν εἶχον ἀν
καίρον ἀνακαμψαί ¹⁶ νῦν δὲ κρείττονος
ὀρεγόνται τοῦτο ἐστὶν ἐπουρανοῦ διὸ
οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς
ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν ἠτοίμασεν γὰρ

αυτοις πολιν ¹⁷ πιστει προσενηνοχεν
αβρααμ τον ισαακ πειραζομενος και τον
μονογενη προσεφερεν ο τας επαγγελιας
αναδεξαμενος ¹⁸ προς ον ελαληθη
οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα
¹⁹ λογισαμενος οτι και εκ νεκρων εγειρειν
δυνατος ο θεος οθεν αυτον και εν
παραβολη εκομισατο ²⁰ πιστει περι
μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ
και τον ησαυ ²¹ πιστει ιακωβ αποθνησκων
εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και
προσεκυνησεν επι το ακρον της ραβδου
αυτου ²² πιστει ιωσηφ τελευτων περι της
εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν
και περι των οστων αυτου ενετειλατο
²³ πιστει μωυσης γεννηθεις εκρυβη
τριμηνον υπο των πατερων αυτου
διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ
εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως
²⁴ πιστει μωυσης μεγας γενομενος
ηρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος φαραω
²⁵ μαλλον ελομενος συνκακουχεισθαι
τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν
αμαρτιας απολαυσιν ²⁶ μειζονα πλουτον
ηγησαμενος των αιγυπτου θησαυρων
τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν
γαρ εις την μισθαποδοσιαν ²⁷ πιστει
κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον

θυμον του βασιλεως τον γαρ αορατον ως
ορων εκαρτερησεν ²⁸ πιστει πεποιηκεν
το πασχα και την προσχυσιν του αιματος
ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη
αυτων ²⁹ πιστει διεβησαν την ερυθραν
θαλασσαν ως δια ξηρας γης ης πειραν
λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν
³⁰ πιστει τα τειχη ιερειχω επεσαν
κυκλωθεντα επι επτα ημερας ³¹ πιστει
ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοις
απειθησασιν δεξαμενη τους κατασκοπους
μετ ειρηνης ³² και τι ετι λεγω επιλειψει
με γαρ διηγουμενον ο χρονος περι
γεδεων βαρακ σαμψων ιεφθαε δαυειδ
τε και σαμουηλ και των προφητων ³³ οι
δια πιστεως κατηγωνισαντο βασιλειας
ηργασαντο δικαιοσυνην επετυχον
επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων
³⁴ εσβεσαν δυναμιν πυρος εφυγον
στοματα μαχαιρης εδυναμωθησαν
απο ασθειας εγενηθησαν ισχυροι εν
πολεμω παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων
³⁵ ελαβον γυναικες εξ αναστασεως τους
νεκρους αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν
ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν
ινα κρειπτονος αναστασεως τυχωσιν
³⁶ ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων
πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και

φυλακης ³⁷ ελιθασθησαν επειρασθησαν
επρισθησαν εν φονω μαχαιρης απεθανον
περιηλθον εν μηλωταις εν αιγειοις
δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι
κακουχουμενοι ³⁸ων ουκ ην αξιος ο
κοσμος επι ερημiais πλανωμενοι και
ορεσιν και σπηλαιοις και ταις οπαις της
γης ³⁹ και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες
δια της πιστεως ουκ εκομισαντο την
επαγγελιαν ⁴⁰ του θεου περι ημων
κρειπτον τι προβλεψαμενου ινα μη χωρις
ημων τελειωθωσιν

12 ¹ τοιγαρουν και ημεις τοσουτον
εχοντες περικειμενον ημιν νεφος
μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και
την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονης
τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα
² αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον
και τελειωτην ιησουν ος αντι της
προκειμενης αυτω χαρας υπεμεινεν
σταυρον αισχυνης καταφρονησας εν
δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν
³ αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην
υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτων
εις εαυτον αντιλογιαν ινα μη καμητε
ταις ψυχαις υμων εκλυομενοι ⁴ ουπω
μεχρις αιματος αντικατεστητε προς
την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι ⁵ και

εκλελησθε της παρακλησεως ητις υμιν
ως υιοις διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει
παιδιας κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου
ελεγχομενος ⁶ον γαρ αγαπα κυριος
παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον
παραδεχεται ⁷εις παιδιαν υπομενετε ως
υιοις υμιν προσφερεται ο θεος τις γαρ
υιος ον ου παιδευει πατηρ ⁸ει δε χωρις
εστε παιδιας ης μετοχοι γεγονασιν παντες
αρα νοθοι και ουχ υιοι εστε ⁹ειτα τους
μεν της σαρκος ημων πατερας ειχομεν
παιδευτας και ενετρεπομεθα ου πολυ
μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των
πνευματων και ζησομεν ¹⁰οι μεν γαρ
προς ολιγας ημερας κατα το δοκουν
αυτοις επαιδευον ο δε επι το συμφερον
εις το μεταλαβειν της αγιοτητος αυτου
¹¹πασα μεν παιδια προς μεν το παρον ου
δοκει χαρας ειναι αλλα λυπης υστερον
δε καρπον ειρηνικον τοις δι αυτης
γεγυμνασμενοις αποδιδωσιν δικαιοσυνης
¹²διο τας παρειμενας χειρας και τα
παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε ¹³και
τροχιας ορθας ποιειτε τοις ποσιν υμων
ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον
¹⁴ειρηνην διωκετε μετα παντων και
τον αγιασμον ου χωρις ουδεις οφεται
τον κυριον ¹⁵επισκοπουντες μη τις

υστερων απο της χαριτος του θεου μη τις ριζα πικριας ανω φυουσα ενοχλη και δι ταυτης μιανθωσιν οι πολλοι ¹⁶μη τις πορνος η βεβηλος ως ησαυ ος αντι βρωσεως μιας απεδετο τα πρωτοτοκια εαυτου ¹⁷ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιας γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησας αυτην ¹⁸ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και ζοφω και θυελλη ¹⁹και σαλπιγγος ηχω και φωνη ρηματων ης οι ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοις λογον ²⁰ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορους λιθοβοληθησεται ²¹και ουτως φοβερον ην το φανταζομενον μωυσης ειπεν εκφοβος ειμι και εντρομος ²²αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντος ιερουσαλημ επουρανω και μυριασιν αγγελων ²³πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων απογεγραμμενων εν ουρανοις και κριτη θεω παντων και πνευμασι δικαιων τετελειωμενων ²⁴και διαθηκης νεας μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειπτον λαλουντι παρα τον αβελ ²⁵βλεπετε μη παραιτησησθε τον

λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εξεφυγον
επι γης παραιτησαμενοι τον χρηματιζοντα
πολυ μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων
αποστρεφομενοι ²⁶ ου η φωνη την γην
εσαλευσεν τοτε νυν δε επηγγελται
λεγων ετι απαξ εγω σεισω ου μονον
την γην αλλα και τον ουρανον ²⁷ το δε
ετι απαξ δηλοι την των σαλευομενων
μεταθεσιν ως πεποιημενων ινα μεινη
τα μη σαλευομενα ²⁸ διο βασιλειαν
ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν
χαριν δι ης λατρευωμεν ευαρεστως τω
θεω μετα ευλαβειας και δεους ²⁹ και γαρ
ο θεος ημων πυρ καταναλισκον

13 ¹ η φιλαδελφια μενετω ² της
φιλοξενιας μη επιλανθανεσθε δια
ταυτης γαρ ελαθον τινες ξενισαντες
αγγελους ³ μιμνησκεσθε των δεσμιων ως
συνδεδεμενοι των κακουχουμενων ως και
αυτοι οντες εν σωματι ⁴ τιμιος ο γαμος εν
πασιν και η κοιτη αμιαντος πορνους γαρ
και μοιχους κρινει ο θεος ⁵ αφιλαργυρος
ο τροπος αρκουμενοι τοις παρουσιν
αυτος γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου
μη σε εγκαταλειπω ⁶ ωστε θαρρουντας
ημας λεγειν κυριος εμοι βοηθος ου
φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος
⁷ μνημονευετε των ηγουμενων υμων

οιτινες ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφης μιμεισθε την πιστιν ⁸ ιησους χριστος εχθες και σημερον ο αυτος και εις τους αιωνας ⁹ διδαχαις ποικιλαις και ξεναις μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οις ουκ ωφεληθησαν οι περιπατουντες ¹⁰ εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντες ¹¹ ων γαρ εισφερεται ζωνων το αιμα περι αμαρτιας εις τα αγια δια του αρχιερεως τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολης ¹² διο και ιησους ινα αγιαση δια του ιδιου αιματος τον λαον εξω της πυλης επαθεν ¹³ τοιουν εξερχωμεθα προς αυτον εξω της παρεμβολης τον ονειδισμον αυτου φεροντες ¹⁴ ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν ¹⁵ δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεως διαπαντος τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου ¹⁶ της δε ευποιας και κοινωνιας μη επιλανθανεσθε τοιαυταις γαρ θυσιαις ευαρεσταιται ο θεος ¹⁷ πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ

των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντες
ινα μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη
στεναζοντες αλυσιτελες γαρ υμιν τουτο
¹⁸ προσευχεσθε περι ημων πειθομεθα
γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν
πασιν καλως θελοντες αναστρεφεσθαι
¹⁹ περισσοτερως δε παρακαλω τουτο
ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν
²⁰ ο δε θεος της ειρηνης ο αναγαγων εκ
νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον
μεγαν εν αιματι διαθηκης αιωνιου τον
κυριον ημων ιησουν ²¹ καταρτισαι υμας
εν παντι αγαθω εις το ποιησαι το θελημα
αυτου ποιων εν ημιν το ευαρεστον
ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η
δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην
²² παρακαλω δε υμας αδελφοι ανεχεσθε
του λογου της παρακλησεως και γαρ δια
βραχεων επεστειλα υμιν ²³ γινωσκετε τον
αδελφον ημων τιμοθεον απολελυμενον
μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οφομαι υμας
²⁴ ασπασασθε παντας τους ηγουμενους
υμων και παντας τους αγιους ασπαζονται
υμας οι απο της ιταλιας ²⁵ η χαρις μετα
παντων υμων και γαρ ο θεος ημων πυρ
καταναλισκον